

บทที่ 6

บทสรุป

จากการปรับปรุงกังหันลมแกนดิ่งและศึกษาแบบจำลองกังหันลมแกนดิ่งแบบตัวแอลและดิ่งที่สร้างขึ้น การศึกษาในอุโมงค์ลมพบข้อผิดพลาด และการแก้ไขปรับปรุงมากมาย อย่างเช่น แบบจำลองกังหันลมแกนดิ่งชนิด 6 ใน ให้กำลังงานมากกว่าชนิด 3 ใน ถึง 0.32 วัตต์ โดยที่ชนิด 6 ใน ให้กำลังงาน 0.53 วัตต์

ที่ความเร็วลม 9.84 เมตร/วินาที

ชนิด 3 ใน ให้กำลังงาน 0.21 วัตต์

ซึ่งเพิ่มขึ้น 2 เท่าในมาตรฐานส่วนเดียวกัน

ขณะเดียวกันเมื่อเทียบกังหันลมชนิดตัวแอลและดิ่ง

ชนิด 6 ใน ให้กำลังงาน 0.22 วัตต์

ที่ความเร็วลม 7.77 เมตร/วินาที

แบบตัวแอลและดิ่ง ให้กำลังงาน 0.75 วัตต์

พื้นที่รับลมของกังหันลมแกนดิ่งชนิด 6 ใน เท่ากับ 646 ตารางเมตรต่อเมตร

พื้นที่รับลมของกังหันลมแบบตัวแอลและดิ่ง เท่ากับ 506 ตารางเมตรต่อเมตร

จะเห็นว่าพื้นที่รับลมมีมากกว่าแต่กำลังงานที่ได้รับน้อยกว่าหลายเท่า

จากข้อมูลต่างๆที่ได้รับมา กังหันลมแบบใหม่ มีประสิทธิภาพมากกว่าแบบเดิมจนเห็นได้ชัด คุณสมบัติเชยกันว่า ไว้ในบทสรุปว่า ควรเพิ่มในของกังหันลมแกนดิ่งขึ้นไป จากการทดลองในอุโมงค์ลมขนาด 6 ใน มีความเหมาะสมที่สุด อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นยังไม่สามารถเทียบได้กับกังหันลมแบบตัวแอลและดิ่ง การสร้างเพื่อใช้งานจริงนั้นต้องศึกษาอีกมาก เช่น

1. ลูกปืนที่ໄ่าวีรชั่งเชอร์นัน ใช้ลูกปืนแบบแม่เหล็ก ราคาแพงมากและการวิจัยในประเทศไทยทางด้านนี้ยังไม่มากพอ
2. ตัวหยุดไม่สามารถใช้หมุดได้ทั้งนี้ในรายเกิดเสียงดัง อาจจะใช้เป็นระบบออกไซโตรลลิคแทน

3. ช่วงความเร็วลงเท่ากับของกังหันลมแกนดิ่งทั่วไป ดังนี้การหาความเร็วลง
ระดับนี้ในประเทศไทย มือขุ่นตามช้ายฝั่งทะเล

ผลที่ได้จากการศึกษาทดลอง

1. ปริมาณที่ใส่เข้าไปมีผลมากต่อ กังหันลมแกนดิ่ง การหารูปแบบที่เหมาะสมที่สุดนั้น
ต้องใช้การทดลองเป็นพื้นฐาน ซึ่งแม้แต่ในอเมริกาเองยังทำไม่ได้ การศึกษาทดลองจึงเปลี่ยน
แนวเป็นการสร้างแบบจำลอง ในคอมพิวเตอร์แทน การศึกษาและวิจัยในแนวนี้ลดค่าใช้จ่ายในการทดลองลง ไปมหาศาล แต่ค่าใช้จ่ายทางด้านเชาร์ตแวร์ และ ชอนฟ์แวร์ เพิ่มขึ้นในสัดส่วนที่
เท่ากัน

อย่างไรก็ตามการศึกษาแบบจำลอง ในอุโมงค์ลมยัง เป็นวิธีที่ดีที่สุด ในตอนนี้

2. การสร้าง กังหันลมแนวหน้าหลายๆตัว เพื่อใช้งานและลดความไม่ต่อเนื่องของการ
จ่ายกระแสไฟฟ้า มีความเป็นไปได้สูง

**ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**